

Šventasis Siluanas

Ivadas

Susipažinimas su šventaisiais mus visada praturtina. Šventojo Siluano gyvenimas ir mokymas mums rodė savotiškai „naują kelią“ į šventumą.

Šventas Siluanas yra ketvirtas mūsų bendruomenės globėjas. Tegul jis mus globoja einančius šventumo keliais. Kaip gerai turėti tokį nuolankų, švelnų draugą kaip Siluanas.

Šventojo Siluano gyvenimas

Šventasis Siluanas (jo tikrasis vardas buvo Simeonas Ivanovitch) gimė 1866 metais ūkininkų šeimoje, Tambovo rajone, Rusijos centre. Tuometinėje Rusijoje žmonės labai vargo. Siluanas augo aštuonių vaikų šeimoje. Jis tik dvi žiemas lankė mokyklą. Kartą, kai Siluanui buvo 4 metukai, į jo šeimos namus įėjo kažkoks prekiautojas. Šis buvo įsitikinęs ir norėjo įtikinti ir kitus, kad Dievo nėra. Siluanas buvo nerime. Jis pradėjo abejoti ir sakė: „*Kai užaugsiu eisiu per visą pasaulį ieškoti Dievo*“.

Po truputį Siluanas užaugo ir tapo tradiciniu „Moniku“ - tai yra stipruolis, švelnus ir romus, kuris kai kada mėgsta išgerti. Jis buvo toks stipruolis, kad vieną kartą, Velykų dieną, suvalgė 50 kiaušinių kiaušiniene. Šis šventasis galėjo išgerti iki trijų litrų degtinės ir toliau dirbti lyg nieko nebūtų buvę. Simeonas dirbo dailide brolio įmonėje.

Vieną dieną Siluanas sutiko moteriškę, kuri buvo sugrįžusi iš piligriminės kelionės. Ši jam tarė: „*Šventųjų kapuose vyksta stebuklai*.“ Simeonas atsiliepė: „*Tad Dievas yra su mumis. Man nereikia eiti per visą pasaulį ieškoti Jo*.“ Nuo tada jo širdis užsidegė meile Dievui, jis pradėjo atsiversti, labai dažnai verkdamas, daug meldėsi. Tada Siluanas pirmą kartą pajuto norą tapti vienuoliu, tačiau jo tėvas norėjo, kad visų pirma jis tarnautų kariuomenėje. Toji atsivertimo malonė truko apie tris mėnesius. Paskui vėl pradeda gyventi... (toliau nebežinau, Kristut.)

Siluanas padarė, kaip pats rašė dvi dideles nuodėmes:

1. Vieną dieną vyko kaimo šventė ir Simeonas susimušė su kaimiečiu, kuris liko tris mėnesius pusiau gyvas.
2. Vieną naktį nesugrįžo į namus ir gulėjo su mergina iš kaimo.

Bet Dievas jo neapleido: naktį Siluanas susapnavo, kad gyvatė įlindo į jo burną. Atsibudęs Simeonas sakė: „*Siaubas, prarijau gyvatę*“. Paskui jis išgirdo balsą tariant: „*Kaip tau šlykštu, taip man nepatinka, kaip tu dabar gyveni...*“. Simeonas giliai tikėjo, kad balsas buvo Mergelės Marijos. Jis mąstė: „*Isivaizduokite, Mergelė Marija nužengia mane mokyti...*“. Tai buvo nauja Dievo malonės patirtis. Simeonas vėl atgailavo, bet šį kartą giliau.

Tarnaudamas kariuomenėje jis nuolat galvodavo apie vienuolių gyvenimą, o sugrįžęs iš jos jis išėjo į vienuolyną, buvusį Aoso kalnuose, Graikijoje. Tada Siluanas buvo dvidešimt šešerių metų. Atvykęs į vienuolyną jis ėjo išpažinties ir pradėjo naują gyvenimą. Jis greitai suprato, kad blogi dalykai, kuriuos jis paliko pasaulyje yra ne kažkur išorėje, o jame. Prasidėjo visokių gundymų laikotarpis. Siluanas pradėjo daugiau melstis. Jis buvo paskirtas vienuolyno malūnininku (per savaitę pagamindavo toną duonos). Malūne jis gavo nuolatinės maldos malonę. Siluanas meldavosi: „*Viešpatie, Jėzau Kristau, pasigailėk manęs nusidėjėlio*.“

Po šešerių mėnesių vienuolyne, per vakarinę maldą, Viešpats jam apreiškė. Apreiškimas buvo trumpas: Siluanas matė Kristų pilną grožio, švelnumo, gailestingumo ir nuolankumo. Nuo tada Viešpats buvo jo vienintelis džiaugsmas, jėga ir išmintis. Tas apreiškimas buvo jo vienintelis gyvenimo centras. Bet Siluanas

dar buvo gundomas ir vieną dieną pats Kristus jam rodė nuolankumo kelią: „*Laikyk savo dvasią pragare ir nenusivilk.*“. Po truputį Siluanas tapo džiaugsmo ir bendrystės žmogumi.

Silvano žodžiai, jo mokymas mums

„*Man septyniasdešimt du metai ir su ašaromis rašau gailestingumo, kurį man Šventoji Dvasia davė pažinti, vardu.*“

„*O pasaulio tautos, atsiklaupiu prieš jus ir maldauju su ašaromis akyse: ateikite prie Kristaus. Aš žinau jo meilę jums.*“

„*Šventosios Dvasios nematysi, negirdėsi...,bet ji rašė savo parašą: ramybė, švelnumas, džiaugsmas.*“

Studentas paklausė Silvano: „*Kur yra tikroji laisvė? Ar ji politinė, ekonominė, ar lytinė?*“ Siluanas atsakė:

„*Tikroji laisvė yra mylėti Dievą ir savo brolių visa širdimi ir pasilikti pastoviai Dieve.*“

„*Ten, kur žmonės susitaikė, yra ir laisvė, ir meilė.*“

„*Malda prasideda, kai atrandi Kristaus meilės žvilgsnį, pilną švelnumo ir ramybės.*“

„*Iš meilės mums Viešpats nusižemino, kad galėtume jį pažinti ir jį mylėti.*“

„*Mūsų kova yra sunki, bet toji kova yra lengva nuolankiesiems.*“

„*Nuolankumas yra atviri vartai Šventajai Dvasiai.*“

„*Tas, kuris nemyli savo priešų, nepatirs Šventosios Dvasios švelnumo. Viešpats pats moko mums mylėti savo priešus.*“

„*Tas, kuris pažino Dievo meilę, myli visus žmones. Jis nesiskundžia prieš Dievą dėl kančios. Kančia, kurią neši kartu su Dievu, veda į amžinąjį džiaugsmą.*“

„*Nuolankiuųjų siela yra kaip jūra: jeigu kas nors įmeta į jūrą akmenį, vandens paviršius trumpą laiką būna sudrumstas, paskui akmuo dingsta gilumoje. Taip kiekviena kančia dingsta nuolankiuųjų širdyse, kadangi jų širdyse yra Dievo jėga.*“

„*O ateik, Šventoji Dvasia, savo atėjimu pradžiugink mane.*“

„*Tas, kuris patiria Dievo meilės švelnumą, tasai žino, kad Dievo karalystė yra mumyse. Laimingas žmogus, kuris myli nuolankumą.*“

„*Tas, kuris yra nuolankus, jau nugalėjo savo priešus.*“

Išvada

Siela, paragavusi Šventosios Dvasios, yra pilna švelnumo:

„*O Viešpatie, suteik tą meilę mums visiems.*

Suteik ją visam pasauliui

Šventoji Dvasia, nuženk į mūsų sielas,

Kad garbintume savo Kūrėją garsiais balsais:

Garbė Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai.“

Amen